

for det ferske danske Flæsk. Vi kan derfor ganske se bort fra det amerikanske Flæsk, det kan være et Supplement, og hvis man kan faa det ind til Priser, som er lavere end de Priser, som skal betales for dansk Flæsk, er det kun godt, og saa kan en Del af det sælges og anvendes i danske Husholdninger, men at det skulde være gørligt at indføre amerikansk Flæsk i en saadan Udstrækning, at vi kunde sælge vore Svin til England, er ganske fantastisk. Naar Forholdet er dette at man slet ikke kan bygge paa det amerikanske Flæsk, hvad vil man saa gøre, naar man ikke vil være med til at nedsætte Priserne paa det danske Flæsk af Hensyn til, at saa vil Befolkningen spise for meget? Jeg spørger: Hvad vil man da foreslaa i Stedet for? Man vil dog vel ikke gaa med til, at det praktisk talt helt forbydes det danske Folk at faa de nødvendige Kødspiser? Nu er Forholdet dette, at man næsten ikke kan købe andet i Butikkerne end Flæsk — Hornkvæg sælges jo til saadanne Priser til Udlandet, at det for den allerstørste Del af Befolkningen er uoverkommeligt at købe Oksekød i nævneværdig Udstrækning.

Det skulde, som sagt, glæde mig, om Venstre til Trods for de Indvendinger, her er gjorte, og som tyder i den modsatte Retning, vil være os behjælpelig med at faa vort Forslag igennem, det er nemlig ikke stillet som et Paradeforslag, der skulde tage sig godt ud i en vanskelig Situation, men det er et Forslag, vi har stillet for at faa det gennemført, og det er af en saadan Beskaffenhed, at man kan eftergaa det, overse det, og det er muligt at gennemføre det, naar der fra Rigsdagens Side vises fornøden Beredvillighed dertil, og jeg kan tilføje, at det er nødvendigt at faa det gennemført, fordi alle andre Varer, som Befolkningen skal købe, er steget saadan i Pris, at det er nødvendigt for den arbejdende Befolkning at kunne faa visse Hovedernæringsmidler til nogenlunde normale Priser. Omkostningerne ved vort Forslag vil antagelig beløbe sig til 20—25 Mill. Kr. Det er jo et ringe Beløb i Sammenligning med det Beløb, der skulde udredes, hvis man skulde købe til Krigspriser og sælge til de samme Priser, vi her stiller Forslag om, at Varerne skal

sælges til. De Beløb, her er Tale om, kan ganske sikkert ogsaa skaffes til Veje, dels gennem den ekstraordinære Skat, som det allerede er vedtaget at udskrive paa Ekstra-indtægter, og dels ved, at man træffer Foranstaltninger til, at denne Krigsskat suppleres. Der er jo andre Varer, som man nødvendigvis maa nedsætte Prisen paa, end de Varer, jeg her har nævnt: Brød og Flæsk. Jeg skal ikke komme nærmere ind paa det ved denne Lejlighed, men kun nævne, at det er et rimeligt Krav, naar Befolkningen forlanger at faa Brændsel til overkommelige Priser, og Staten og Kommunen maa hjælpes ad for at skaffe Befolkningen Brændsel til overkommelige Priser; det er ikke tilstrækkeligt, at der indføres Kul her til Landet, det, der er det afgørende, er, at de kan købes til overkommelige Priser, og naar en Familie kun har nogle faa Kroner om Dagen at købe for, siger det sig selv, at man ikke kritikløst kan skruke Prisen op. Der er en Grænse for, hvad Arbejderbefolkningen kan naa op til. Det samme gælder for Mælk; de høje Smørpriser forarsager jo forhøjede Mælkepriser. Jeg skal ikke paa nogen Maade stille Forslag om, at man skal lægge sig hindrende i Vejen for, at Landbruget kan udnytte Verdensmarkedet paa bedst mulig Maade, at man kan faa de bedst mulige Priser hjem for de Produkter, man sælger til Udlandet, og jeg skal heller ikke stille Krav om, at Landbrugerne i større Udstrækning, end rimeligt er, skal forsyne Hjemmemarkedet med Smør. Smør er jo efterhaanden blevet en Luksusvare for den alt overvejende Del af Befolkningen. Men man har et billigt Krav paa, at den almindelige Befolkning kan faa skummet Mælk og Kærnemælk til overkommelige Priser, ligesom man ogsaa har Krav paa at kunne faa det nødvendige Kvantum sød Mælk, i hvert Fald til Børn og syge Mennesker, til overkommelige Priser. Og naar Priserne bliver uoverkommelige — og det er de flere Steder —, er det Statens og Kommunernes Pligt at træde til og ved deres Foranstaltninger drage Omsorg for, at Befolkningen kan faa de Varer, som er nødvendige.

Endelig vil jeg gøre et Par Bemærkninger om Børnebespisningen, som allerede